

ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκοῦμεθα νὰ ὀνομάσωμεν ἐπισήμως τινὰς, ὡς τὸν κ. Σιμόπουλον Βουλευτὴν, Παππαηλιόπουλον ὡσαύτως, Κανελίδην, Ἄξελὸν ἄξιωματικὸν καὶ ἄλλους.

Ἡ δίκη προμηνύεται βραχεῖα, τὸ δὲ ἐνδιαφέρον σχεδὸν ἀπεσβέσθη μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ ἐλλείμματος. Τὰ καθέκαστα εἰς τὸ προσεχές.

Κόκ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Λομβάρδος δὲν προσηνέχθη οὔτε βαναύσως, οὔτε αὐθαιρέτως, οὔτε ἀντισυνταγματικῶς, ὡς ὑπέθεσεν ὁ τραγικὸς Αἰὼν. Ἀπεναντίας ἡ πολιτεία του ὑπῆρξε νομιμωτάτη καὶ λίαν προνοητικὴ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς καὶ λίαν περιποιητικὴ πρὸς τὸν ἀξιοσεβάστων κ. Δαμιανόν. Ὑπάρχει νόμος νεωτάτης χρονολογίας εἰδικὸς διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐν λόγῳ καθηγητοῦ. Διὰ τοῦ νόμου τούτου οἱ ἐγγηράσαντες ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καθηγηταὶ ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας, ἀλλ' ἀπολαμβάνουσι ὅλων τῶν δικαιωμάτων τοῦ τακτικοῦ καθηγητοῦ, ἤτοι πλήρη τὸν μισθὸν καὶ τὸ κατ' ἀρέσκειαν διδάσκειν. Ὁ κ. Δαμιανὸς ὁμολογεῖ αὐτὸς ὁ Αἰὼν ὑπῆρξεν ὁ διδάσκαλος ὅλων τῶν συγκαθηγητῶν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ, πλὴν δύο. Εἶναι σχεδὸν ὀγδοηκοντοῦτης, ἀφοῦ ἀριθμεῖ πεντηκοντοῦτη ὑπηρεσίαν.

Ὑποστηρίζει ἐν ἐπιγνώσει ὁ Αἰὼν ὅτι δύναται ὁ κ. Δαμιανὸς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ νὰ διδάσκη μετὰ τῆς αὐτῆς διαυγείας καὶ τοῦ αὐτοῦ ζήλου ὡς ὅτε ἦν τεσσαρῶντοῦτης ἢ ἐξηκοντοῦτης; Ὁ σοβαρὸς μονομάχος τοῦ κ. Δήμιτσα περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ βάρους τοῦ ἐγκεφάλου, ἀγνοεῖ ἄρα γε τὸ ἄλλο ἐκεῖνο φαινόμενον ὅτι ὁ ἐγκεφαλὸς τοῦ γηράσαντος ἐν τῇ φυσιολογικῇ του συστάσει ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν ἐγκεφαλον τοῦ νηπίου; Καὶ αὐτὸς ἂν ἀρνηθῇ τὸ φαινόμενον τοῦτο, τὸ σύνολον τῶν φοιτητῶν τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς ἀπεδείκνυε μέχρι τοῦδε τὸ ἐναντίον, διότι ἐνῶ αἱ τάξεις τῶν ἀκρατῶν τοῦ κ. Δαμιανοῦ ὀμοιάζον πρὸς ἀκροβολιστικὰ γυμνάσια, τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἀνατομίας κ. Λουκᾶ Παπαϊωάννου, διδάσκοντος τὸ αὐτὸ μάθημα, ἀπέτελουν πυκνὴν φάλαγγα.

Καὶ ὅμως ὁ κ. Λομβάρδος δὲν προσηνέχθη μόνον νομιμώτατα, ἀλλὰ καὶ ἱποτικώτατα. Δὲν ἀπῆλλαξε τὸν κ. Δαμιανὸν τῶν καθηκόντων τῆς ὑποχρεωτικῆς διδασκαλίας, ἀλλ' ἐζήτησε μόνον νὰ προσθήσῃ δευτέραν ἑδραν ἀνατομίας, ἐξ εὐλαθείας πρὸς τὸν σεβαστὸν ὀγδοηκοντοῦτη καθηγητὴν. Ἄλλ' ὅταν αὐτὸς παρῆιδε τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ ὅταν ἡ Σχολὴ δὲν κατόρθωσε νὰ πείσῃ τὸν κ. Δαμιανὸν ὅπως δεχθῇ τὴν προσφορὰν τοῦ ὑπουργοῦ, τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ οὗτος; Ν' ἀφήσῃ σχεδὸν χρεοῦσαν τὴν ἑδρὰν θεμελιώδους μαθήματος τῆς Ἱατρικῆς; Εἰς τοῦτο θὰ ἐπεκρότει βεβαίως ὁ Αἰὼν, ὅστις εἶνε πανταχοῦ προσωπικῆς πολιτικῆς καὶ εἰς τὰ πρόσωπα θυσιάζει τὰ πράγματα· ἀλλ' ἡ σπουδάζουσα Νεολαία, ἡ Σχολὴ, ὁ ἀνεξάρτητος τύπος θὰ κατεκρυφάζον, καὶ δικαίως, διότι τοιαῦται εὐλάβειαι καὶ τοιαῦτα ἀκκίσματα δὲν χωροῦσιν ὅταν πρόκειται περὶ τῶν πρώτων ἀναγκῶν σοβαρᾶς Σχολῆς, οἷα ἡ Ἱατρικὴ.

Ἐν καὶ μόνον ἡδύνατο νὰ κάμῃ ὁ κ. ὑπουργὸς: τὸ διά-

ταγμα τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ κ. Δαμιανοῦ νὰ συνοδεύσῃ μετὰ τὴν ἀπονομὴν παραστήμου, ἐὰν ἐγνώριζεν ὅτι ὁ κ. Δαμιανὸς ἐδύνατο νὰ δεχθῇ τοιοῦτον ἀτιμασθέντα τίτλον διακρίσεως καὶ ὑπεροχῆς. Καὶ ἡ Σχολὴ δὲ ἔπρεπε ποικιλοτρόπως νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ αἰσθήματα αὐτῆς πρὸς τὸν γηραιὸν ἐπιστήμονα, μοναδικὸν ἴσως παράδειγμα ἐν Ἑλλάδι ἐπιστημονικῆς μακροβιότητος.

Μὲ προϋπολογισμὸν 5000 δραχμῶν ἡ λαμπρὰ Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς κατόρθωσε νὰ συστήσῃ διαρκῆς **Ταμείον ἐγχωρίου δαμαλίδος**, μὲ ἐμμίσθους κτηνιάτρους, γραμματεῖς, βοηθούς κλπ. Τοῦ λοιποῦ ἐκάστη πένα γηνησίας δαμαλίδος θὰ κοστίζῃ μόνον 25 λεπτὰ ἐκ τοῦ Ταμείου αὐτοῦ. Θὰ ἐκλείψῃ δὲ ἡ ἄτιμος κερδοσκοπία τῶν φαρμακοποιῶν, κατανχλωσάντων πολὺ ἀκριβὰ τὴν ὑδαρὰν γλυκερίνην. Πόσα δὲ ἐδαπάνησεν ἡ Κυβέρνησις διὰ γλυκερίνην ἐνὸς ἔτους; Ἴσως 30,000 δραχμάς. Οὐδέποτε ἔταιρία ἢ σύλλογος ἐφάνη ἐν τόσῳ βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι τόσον ἐνεργητικὴν ὅσον ἡ Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς. Ἐκεῖνο τὸ Ἱατροσυνέδριον εἶναι ἀντάξιον τοῦ ἐπαιτικοῦ ἐπιμισθίου ὅπερ λαμβάνουν τὰ μέλη του, διὰ νὰ καταναλίσκουν ἀπαξ ἢ δις τοῦ μηνὸς ἐν πούρῳ, ἀπὸ κοινοῦ! Προσεχῶς ἐκδίδεται καὶ Ἐφημερὶς τῆς Ἐταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς. Τὰ πάντα εἶναι ἔτοιμα διὰ τὴν ἐκδοσιν. Ἐπαινος ὀφείλεται εἰς τὸν Πρόεδρον καὶ εἰς τὸν γενικὸν Γραμματέα· ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ μέλη συνεργάζονται μετὰ ζήλου καὶ ἀγάπης ἀδελφικῆς.

Ἡ Κυριακὴ ἐν Φαλήρῳ ἦτο Κυριακὴ καλοκαιρινή. Ἡ πλατεῖα πλήρης· Ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου πλήρης. Ὁ ἥλιος ἔκαιεν ὡς Αὐγούστος. Ἡ θάλασσα ἔσφιγγε τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς μεθέρμην δύο ἡλίων. Ὁ Ὑμηττὸς ἦτο γεμάτος χάρι. Ὁ Κορυθαλὸς ἐκυάνιζεν. Ἡ Αἴγινα φοροῦσε τὰ νυφικὰ τῆς. Μετ' ὀλίγον ὅλα αὐτὰ ἤλασσαν τουαλέταν, ἐνῶ αἱ γυναῖκες τοῦ περιπάτου ἐκαμάροναν τὴν ἰδικὴν των. Ἀλλὰ μία χρυσαλὶς εἰς τὸν ἱματισμὸν καὶ τὸ κάλλος τῆς, ὅχι ὅμως καὶ τὴν καρδίαν τῆς, περιέφερον ἐκεῖ τὰ μῦρα καὶ τὰ χρώματά τῆς, τὰς πνοὰς καὶ τ' ἀκκίσματά τῆς, καὶ συνέκλειεν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῆς τὴν ἐρωτικώτερον ἀττικὴν νύκτα. Τὸ Σάββατον ἐπίσης τὸ Φάληρον εἶχε τὰς νύμφας του καὶ τί νύμφας, ἐκ χιόνος καὶ πυρὸς πεπλασμένης, τὰς ὅποια κατατάραξεν εἰς μονομάχος. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔπειτα κατεσπάραξαν πολλοὶ γρονθομάχοι. Ἡ παρέα μας ἐπεθύμει νὰ εὐρίσκετο ἐκεῖ διὰ νὰ δώσῃ καὶ νὰ πάρῃ.

Ἀπέθανεν ὁ Γεωργαντάρης; Ζῆ ὁ Ἰακωβάτος; Αὐτὸ τὸ ἐρώτημα ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ὅτε ἐν τῷ *Μη Χάνεσαι* ἐδημοσιεύθη ἡ ἐκ Ληξουρίου ἐπιστολὴ βεβαιούσα ὅτι ζῆ. Ὁ ἀνταποκριτὴς ἦτο δυστυχῶς ἀνώνυμος· ἐντέθειν μία σκιὰ ὑπονοίας ὅτι τὰ γραφόμενά του μπορεῖ νὰ εἶναι μὴ ἀληθῆ, ἀν καὶ ὑπογράφεται **φειλαλήθης Ληξουριεύς**. Ἀλλ' ἡ ἐπιστολή του ἦτο τόσον σοβαρῶς συντεταγμένη, καὶ τόσον λογικῶς, ὥστε ἡ πλειοψηφία τῶν ἀναγνωστῶν μας — καὶ μετ' αὐτῆς καὶ ἡμεῖς — ἐπίστευσε καὶ πιστεύει ὅτι ὁ πολιτικὸς ἦρως τοῦ *Μη Χάνεσαι* καὶ τῆς Κεφαλληνίας δὲν ἐξηφανίσθη ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ζώντων. Καὶ ὅμως τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἐδημοσιεύομεν τὴν ἐπιστολήν, ἐλάβομεν φωτογραφικὴν εἰκόνα τοῦ Γεωργαντάρου **νεκροῦ**. Ὁ ἴδιος, ὡς τὸν ἐγνώρισαμεν,

ἀλλὰ παραμεμορφωμένος, καταβεβλημένος, ἐρρύτιδωμένος, νεκρός. Βαθείαι αὐλακες διὰ τοῦ μετώπου του, ἐξηνθισμένη ἢ λευκή του κόμη ὡς ἀναλελυμένος βάμβαξ, ἀνεσηκωμένη ἢ βίς του καὶ στερεοποιημένοι οἱ μῦς τοῦ τραχήλου του, πλὴν δὲ τοῦ ὄλου τῆς νεκρᾶς φυσιογνωμίας καὶ πρόσθετοι ῥητίδες κολλοσιδεῖς ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τῶν βλεφάρων διὰ χειρὸς τοῦ φωτογράφου συναπετέλουν τὸ νεκρικὸν τῆς παραστάσεως. Ἄλλὰ μήπως δὲν ἦτο δυνατὴ τῇ βοήθειά καὶ τοῦ ἱατροῦ ἀδελφοῦ ἢ προσποιητῆ αὐτῆ παραστάσις καὶ ἐν ἐν στιγμῇ ὑπάτης σατυρικῆς ἠθοποιίας, ἐξ ἐκείνων ἃς ὁ ἀμφίβολος μακαρίτης ἐσυνειθίζε, νὰ ἠθέλησε νὰ κατειρωνευθῆ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον;

Ἄλλ' εἴτε ἀπέθανεν, εἴτε δὲν ἀπέθανεν, καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἢ ἀμφιβολία εἶναι ἀρμονικὸν νομίζομεν, στεφάνωμα τοῦ παραδόξου ὃν ἐζῆσε βίου, τοῦ ὁποίου τὸ τέρμα ἀρχεται νὰ γίνεταί μυθικόν. Ἐπ' οὐδενὸς ἐλληνικοῦ τάφου, ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ἐντεῦθεν δὲν ἀνέτειλεν ἡ μυθολογία. Ἄλλ' ἰδοὺ ὅτι ὁ τάφος τοῦ Ἰακωβάτου λικνίζεται μεταξὺ ὑπάρξεως καὶ ἀνυπαρξίας, τοῦθ' ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἓνα τῶν συνεργατῶν μας νὰ γράψῃ τὸ ἀληθὲς ἠρωσελεγεῖον ὅπερ δημοσιεύομεν.

Ἀίνεγμα. Εἰς τὰς ἀρχαίας αὐλὰς — δὲν ξεύρομεν ἂν καὶ εἰς τὰς σημερινὰς — ὁ κυρίως αὐλικὸς ἔπρεπε νὰ παίζῃ ὀλίγον καὶ τὸν παράφρνα. Τοῦτο μᾶς ὑπενθύμισε ἡ ἀγγελία τοῦ αὐλικῆ φωτογράφου κ. Πέτρου Μωραΐτου, ἀγγέλοντος ὅτι δύναται νὰ φωτογραφήσῃ χίλια δύο πράγματα εἰς ἓν ὀγδοηκοστὸν τοῦ δευτερολέπτου. Παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς μαθηματικοὺς νὰ μᾶς ἐξηγήσωσι ψηλαφτικῶς τί θὰ πῆ ἐν ὀγδοηκοστὸν τοῦ δευτερολέπτου, ἂν ὑπάρχῃ τὸ

ὀγδοηκοστὸν αὐτὸ, ποῦ ὑπάρχει, καὶ μὲ πόσας ἐνωμοτίας χωροφυλάκων δυνάμεθα νὰ τὸ συλλάβωμεν.

Καὶ εἰς Κάννας εὔρω τὸν Γλάδστονα χιόνες. Ποῦ νὰ ἤξευρε νὰ ἤρχετο εἰς Ἀθήνας! Τοῦτο ὅμως δὲν ἀπελπίζει τὴν ἐπανορθωτικὴν γυμναστικὴν του. Ἀκούραστος εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας, ἀκούραστος καὶ εἰς τοὺς ὑγιεινοὺς. Μὲ τὸ χιόνι ἐκεῖνο βγήκε ἀμαξάδα. Διότι ὅ,τι ζητεῖ εἶναι ἀήρ καὶ πάλιν ἀήρ. Εἰς Κάννας μετέβη καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας καὶ θὰ μεταβῆ λέγεται καὶ ἡ βασίλισσα. Περίεργος ἔλξις τοῦ μεγάλου πρωθυπουργοῦ!

Ἡ κατάστασις τοῦ Κουμουνοῦρου ἐξακολουθεῖ ἀπελπιστική. Εὐτυχῶς εἶναι ἀπύρετος· ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἀπύρετον ἀκριβῶς τρομάζει τοὺς ἱατροὺς. Εἶναι καταβεβλημένος φοβερά. Τὸ πρόσωπόν του κάτωχρον.

Καθὰ ἐπιστέλουσιν ἡμῖν ἐκ Παρισίων, ἡ Δημοκρατεία δυστυχῶς δὲν κοιμᾶται ἐπὶ ῥόδων· ὁ ἀνταποκριτὴς μᾶς γράφει ὅτι φοβεῖται μίαν ἡμέραν μήπως μᾶς περιγράψῃ τὴν ἀνάρρησιν εἰς τὸν θρόνον τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων.

Ἐκ Πατρῶν μᾶς γράφουν ὅτι τὸ σπουδαιότερον διὰ τὴν πόλιν των λιμενικὸν ζήτημα ἐλύθη εὐτυχῶς, τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρίας λαθούσης, ὡς λέγουν οἱ περὶ τὰ λιμενικὰ ἀσχολούμενοι καὶ ἐνδιαφερόμενοι, ἐν ἑτι ἑκατομμύριον δραχμῶν διὰ τὴν προσγενομένην τῇ ἑταιρίᾳ ζημίαν ἕνεκα τῆς καταβυθίσεως τοῦ κυματοθραύστου, καὶ οὕτω αἰ ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας διακοπεῖσαι ἐργασία ἐπανελήφθησαν ἤδη.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 408)

- Μάλιστα.
- Θὰ σοὶ δώσω περαιτέρω διαταγὰς.
- Καλῶς ἔχει.
- Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἄνθρωποι σου νὰ σὲ περιμένουν εἰς τὸ καπηλεῖον.
- Ἐννοεῖται.
- Σοὶ δίδω διαταγὰς, ἐπιστρέφεις, τοὺς εὐρίσκεις καὶ ἐκτελεῖς τὰς διαταγὰς μου.
- Καλῶς.
- Εἴμεθα συνεννοημένοι;
- Ἐντελῶς.
- Δοιπὸν ὑπαγε νὰ στρατολογήσῃς τοὺς ἀνθρώπους σου.
- Ὑπάγω.

Ὁ Μαῦρος ἀπῆλθε καὶ ὁ Σανοῦτος ἔμεινε μόνος. Περιήλθε ἐν τῷ θαλάμῳ του καὶ τρίβων τὰς χεῖρας ὠμίλει μεγαλοφώνως πρὸς ἑαυτὸν.

— Ἄ, θέλεις νὰ φύγῃς, Κουϊρίνη, θέλεις νὰ λιποτακτήσῃς, Βαρότζη; θὰ ἴδωμεν, ἂν θὰ εἴσθε ἱκανοὶ νὰ πέσητε εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ φύγητε κολυμβῶντες, καὶ σεῖς, καὶ ὁ Ναυῖγαγνώζος καὶ ὁ Φόσκολος καὶ ὅλοι σας. Δὲν ἐναυπήγησα ἐγὼ γαλέρας διὰ νὰ φεύγητε, ἀλλὰ διὰ νὰ μὲ ἀκολουθῆτε. Ὅσον διὰ τὸν Κουϊρίνη καὶ τοὺς δύο Γίζας, δύναμαι νὰ τοὺς πληρώσω τὰς τρεῖς γαλέρας των, ἂν κοστίζουν κᾶτι. Διὰ νὰ τὰς φεισθῶ ὅμως ὄχι, διότι ἀρκοῦν τρεῖς γαλέραι, ὅπως περιλάβουν ὀκτῶ ἢ δέκα Βενετοὺς εὐπατρίδας ἐτοίμους εἰς φυγὴν. Ὁ Μαῦρος θὰ φροντίσῃ περὶ τούτου. Καὶ ποτὲ ἐκδούλευσις τοῦ Μαῦρου δὲν μοὶ ἦτο πολυτιμότερα, ἐκτὸς ἐκείνης τῆς περιφήμου καὶ μοναδικῆς νυκτός. Ἄλλὰ ποῖαν νύκτα ἐννοῶ, ὑπάρχουσι δύο νύκτες, ἢ μᾶλλον ὑπάρχουσι ἀπειράριθμοι τοιαῦται. Ἐκαστὸν ἔτος ἔχει τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε. Τί κρίμα ὅτι δὲν δύναται τις νὰ ἔχῃ τριακοσίας ἐξήκοντα πέντε ἐρωμένες, μίαν δι' ἐκάστην νύκτα. Ἄλλὰ τί λέγω; παραληρῶ. Παρήλθεν ὁ καιρὸς ἐκεῖνος δι' ἐμέ. Τώρα πρέπει νὰ πράξωμεν γενναϊότερόν τι, διὰ νὰ μὴ εἴπωσιν ὅτι ὁ Σανοῦτος ὑπῆγεν ὄλιως διόλου ἄψαλτος. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ θὰ φροντίσωμεν καὶ περὶ τῶν μικροτέρων ὑποθέσεων. Ἄλλ' ἄς ὑπάγω νὰ εὔρω αὐτοῦς.